

F. t. l. vedr. frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien m.v.

Til lovforslag nr. L 140. Skriftlig fremsættelse (25. januar 2006)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien og retsplejeloven (Revision af psykiatriloven, herunder tvangsdefinition, tvungen opfølgning efter udskrivning, personlig skærmning, aflåsning af døre i afdelingen, øget lægeligt tilsyn og ekstern efterprøvelse, ændret klageadgang m.v.).

(Lovforslag nr. L 140).

Lovforslaget opfylder den forpligtelse, som Folketinget har pålagt regeringen om at fremsætte lovforslag om revision af psykiatriloven i folketingsåret 2005-2006, jf. psykiatrilovens § 46 (lovbekendtgørelse nr. 849 af 2. december 1998 om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien).

Lovforslagets formål er at styrke patienternes retsstilling og retssikkerhed på en række områder i forbindelse med anvendelsen af tvang i psykiatrien, herunder på nogle områder at reducere anvendelsen af tvang. Lovforslagets formål er endvidere at medvirke til at sikre, at det bliver muligt at fastholde de patienter, som det indenfor rammerne af den hidtidige lovgivning ikke har været muligt at fastholde, i den nødvendige behandling.

Loven foreslås ændret på mere end 30 punkter, herunder styrkes patienternes retsstilling ved

at det bl.a. bliver obligatorisk at tilbyde patienterne eftersamtaler efter ethvert tvangsindgreb, obligatorisk beskikkelse af patientrådgiver ved tvangsindgreb, øget lægeligt tilsyn til langvarigt bæltefikserede patienter og en ekstern lægelig efterprøvelse af indgrebet.

Der foreslås nye afsnit om personlig skærmning og aflåsning af døre i afdelingen, om personlig hygiejne under anvendelse af tvang, og om undersøgelse af post, patientstuer, ejendele og kropsvistitation m.v.

Derudover foreslås det at indføre et nyt instrument; tvungen opfølgning efter udskrivning, som er en mulighed for at fastholde de allersvageste patienter, som det ikke er muligt at nå med det gældende regelsæt, i behandling. Patienter, som gang på gang bliver tvangsindlagt, men som dropper behandlingen, når de velbehandlet bliver udskrevet. For efterfølgende at få det dårligere og dårligere, inden de atter indlægges med tvang. Tvungen opfølgning efter udskrivning kan kun anvendes, når en række betingelser er opfyldt, ligesom der er knyttet en række retsgarantier til indgrebet. Endelig er der ikke tale om en pligt for overlægen til at vælge dette indgreb men alene en mulighed, hvis overlægen skønner, at indgrebet er relevant.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale det til Folketingets velvillige behandling.